Europeiska unionens råd

Bryssel den 6 november 2026
(OR. en)

15388/26

Interinstitutionellt ärende:
2025/0580 (CNS)

FISC 391
ECOFIN 1417
MI 1128
SAN 764
UD 318

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Rådet
Ärende:	Utkast till rådets direktiv om strukturen och skattesatserna för punktskatten på råtobak, tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter (omarbetning) – Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas ordförandeskapets kompromisstext.

Utkast till

RÅDETS DIREKTIV

om strukturen och skattesatserna för punktskatten på råtobak, tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter (omarbetning)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, i enlighet

med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Flera ändringar bör göras i rådets direktiv 2011/64/EU[1]. Det direktivet bör av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Sedan direktiv 2011/64/EU antogs har tobaksmarknaden förändrats avsevärt. Nya produkter som fungerar som substitut för tobaksvaror och innehåller tobak eller nikotin har släppts ut på marknaden. Som svar på detta har medlemsstaterna infört olika nationella åtgärder avseende dessa substitut, vilket snedvrider konkurrensen och undergräver den inre marknadens funktion. För en enhetlig och rättvis beskattning bör dessa substitut omfattas av en harmoniserad punktskattestruktur och harmoniserade minimipunktskatter i unionen. Detta direktiv påverkar inte en medlemsstats rätt att förbjuda en viss tobakskategori eller relaterade produkter i enlighet med artikel 24.3 i direktiv 2014/40/EU[2].

(2a) Tobak för användning i munnen enligt definitionen i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU är enligt artikel 17 i det direktivet förbjuden att släppas ut på marknaden. Genom artikel 151 i anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, jämförd med del X i bilaga XV till den akten, beviljas Sverige ett undantag från det förbudet och föreskrivs det att Sverige ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tobak för användning i munnen inte släpps ut på marknaden i andra medlemsstater.

---

1 Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 5.7.2011, s. 24, (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/64/oj)

2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (EUT L 127, 29.4.2014, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/40/oj).

(3) Det är nödvändigt att säkerställa att unionens skattelagstiftning om tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter fortsätter att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt, samtidigt som en hög hälsoskyddsnivå för människor säkerställs enligt vad som krävs i artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med tanke på att tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter kan orsaka allvarliga hälsoskador, att målet att uppnå ett tobaksfritt Europa har fastställts i Europas plan mot cancer[3] samt att unionen är part i Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll. För att uppnå detta dubbla mål bör unionen och medlemsstaterna intensifiera sina insatser för att bekämpa olaglig tobakshandel, i synnerhet olaglig import av tobak och tobaksrelaterade produkter från tredjeländer[4]. Nya produkter (vätskor till elektroniska cigaretter, andra tobaksvaror, nikotinpåsar och andra nikotinprodukter) har blivit allt populärare, särskilt bland ungdomar. Utöver de folkhälsorisker som dessa produkter medför kan de också utgöra en ingång till konventionell rökning.

(4) Ett av målen i fördraget om Europeiska unionen är att upprätthålla en ekonomisk union vars egenskaper liknar en hemmamarknads, inom vilken det råder sund konkurrens. Vad beträffar tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter kan detta mål uppnås endast under förutsättning att medlemsstaternas uttag av skatter som påverkar konsumtionen av produkter inom den berörda sektorn inte snedvrider konkurrensbetingelserna och inte hindrar produkternas fria rörlighet inom unionen.

(5) Tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter bör definieras i detta direktiv, utan att det påverkar den definition av sådana produkter som tillämpas vid reglering av tillverkning, presentation och försäljning av dem inom EU.

---

3 Europas plan mot cancer, COM(2021) 44 final.

4 För Cypern, ”gröna linjen” enligt rådets förordning (EG) nr 866/2004 av den 29 april 2004 om en ordning enligt artikel 2 i protokoll nr 10 till anslutningsakten (ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/866/2015-08-31)

(6) De olika typerna av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter, som skiljer sig åt inbördes genom sina egenskaper och genom sitt användningssätt, bör definieras.

(7) Tobaksrullar som går att röka som de är efter enkel hantering bör anses vara cigaretter så att dessa varor beskattas lika.

(8) Det bör göras åtskillnad mellan finskuren röktobak för rullning av cigaretter, annan röktobak, tobak för vattenpipa och upphettade tobaksvaror, för att förbättra rättssäkerheten och bekämpningen av bedrägerier.

(9) För en enhetlig och rättvis beskattning bör även en definition av cigaretter, cigarrer och cigariller, finskuren röktobak för rullning av cigaretter, röktobak, tobak för vattenpipa samt upphettade tobaksvaror fastställas för att återspegla följande: att tobaksrullar som beroende på sin längd kan betraktas som två eller fler cigaretter behandlas som två eller fler cigaretter. Cigarrer och cigariller som har visuella likheter med cigaretter, särskilt på grund av ett omslag av papper, bör dock behandlas som cigaretter. Röktobak som i många avseenden liknar finskuren röktobak för rullning av cigaretter behandlas som finskuren röktobak. Tobak som kan användas i vattenpipa behandlas som tobak för vattenpipa. Tobak som upphettas eller på annat sätt aktiveras genom kemisk reaktion och är avsedd för inandning utan förbränning behandlas som upphettade tobaksvaror. Annan tobak som är beredd och avsedd för mänsklig konsumtion behandlas som andra tobaksvaror. Tobaksavfall bör också definieras klart.

(9a) För att säkerställa en enhetlig och effektiv beskattning bör tobaksvaror i första hand klassificeras i den mest specifika och lämpliga kategorin enligt detta direktiv. I de fall där det råder verklig och betydande osäkerhet om vilken skattekategori som är lämplig för en produkt, på grund av att produkten omfattas av definitionen för mer än en kategori, utifrån såväl objektiva egenskaper som typisk användning, bör den lösningsmekanism som ingår i detta direktiv tillämpas av medlemsstaterna. Denna mekanism bör endast tillämpas när det inte rimligen är möjligt för en medlemsstat att fastställa vilken kategori som är mest lämplig för beskattningen.

(10) Tobaksrelaterade produkter utgör ofta substitut för tobaksvaror genom att underlätta intaget av nikotin in i människokroppen. För en enhetlig och rättvis beskattning bör vätskor till elektroniska cigaretter, nikotinpåsar och andra nikotinprodukter definieras.

(11) Tillverkare bör definieras som en fysisk eller juridisk person som faktiskt bereder tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter eller låter konstruera eller tillverka en sådan produkt och saluför den produkten i eget namn eller under eget varumärke.

(12) För att den inre marknaden ska fungera väl bör det införas minimipunktskatter för alla kategorier av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter. Olika minimipunktskatter bör fastställas för de olika kategorierna av tobak och tobaksrelaterade produkter för att återspegla det faktum att produkterna har olika egenskaper och används på olika sätt.

(13) För att undvika att den med tiden blir föråldrad bör den unionsskattesats som används för att fastställa minimipunktskatten för varje produktkategori uppdateras vart tredje år på grundval av ändringar i unionens harmoniserade konsumentprisindex, som offentliggörs av Eurostat. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör genomförandebefogenheter tilldelas rådet, som bör fatta beslut om en sådan uppdatering. Att rådet tilldelas sådana genomförandebefogenheter ligger i linje med rådets befogenheter enligt artikel 113 i EUF-fördraget och återspeglar indexeringens politiskt känsliga karaktär.

(14) För att säkerställa en balanserad fördelning av konsekvenserna av minimipunktskatterna mellan medlemsstaterna införs genom detta direktiv två alternativa mekanismer för anpassning av minimipunktskattesatserna. Medlemsstaterna kan välja att på nationell nivå anpassa de unionsskattesatser som används för att fastställa minimipunktskatten för varje produktkategori till varje medlemsstats prisnivåindex, som offentliggörs av Eurostat (dataset PRC_PPP_IND), för att beakta deras ekonomiska situation. Alternativt kan medlemsstaterna välja att på nationell nivå anpassa de unionsskattesatser som används för att fastställa minimipunktskatten för varje produktkategori genom att tillämpa en fast uppjustering på minst 3 %. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om vilket alternativ som valts för att anpassa minimipunktskatterna på nationell nivå. En sådan anpassning bör ses över vart tredje år.

(14a) Flera medlemsstater, inbegripet Bulgarien, Grekland, Spanien, Kroatien, Italien, Cypern, Luxemburg, Portugal, Rumänien och Slovenien skulle behöva höja sina nationella punktskattesatser för cigaretter med i genomsnitt mer än 2,35 % per år från och med den 1 januari 2025 för att följa bestämmelserna i detta direktiv. I sådana fall bör medlemsstaterna, efter att ha meddelat kommissionen, beviljas ytterligare övergångsperioder för att på ett smidigt sätt kunna anpassa sig till nivåerna i fråga om den totala punktskatten.

(14b) De medlemsstater som är berättigade till de ytterligare övergångsperioderna för cigaretter är också berättigade till ytterligare övergångsperioder för finskuren röktobak för rullning av cigaretter för att på ett smidigt sätt kunna anpassa sig till nivåerna i fråga om den totala punktskatten.

(15) Strukturen för punktskatt på cigaretter bör, förutom en särskild komponent som beräknas per produktenhet, innefatta en proportionell komponent som grundas på detaljhandelspriset inklusive alla skatter. Omsättningsskatten på cigaretter har samma verkan som en värderelaterad punktskatt, och detta bör tas med i beräkningen när relationstalet mellan punktskattens särskilda komponent och den totala skattebelastningen fastställs.

(16) Utan att det påverkar den särskilda komponentens blandade skattestruktur och högsta procentuella andel av den totala skattebelastningen bör medlemsstaterna kunna ta ut en särskild skatt eller minimipunktskatt på cigaretter, för att säkerställa att åtminstone en viss minimiskattenivå gäller i hela unionen.

(17) Vad beträffar cigaretter bör neutrala konkurrensvillkor för tillverkarna säkerställas, uppdelningen av tobaksmarknaderna minskas och hälsomålen framhävas. Ett prisrelaterat minimikrav bör därför avse det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, medan ett minimibelopp bör tillämpas på alla cigaretter. Av samma skäl bör det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset också utgöra utgångspunkt för mätning av den särskilda punktskattens betydelse inom den totala skattebelastningen.

(17a) I det särskilda fallet Ungern, där detaljhandelspriset på cigaretter på grundval av befintlig nationell lagstiftning är kopplat till en obligatorisk minsta detaljhandelsmarginal, bör en lägre nivå tillåtas för uppfyllande av det prisrelaterade minimikravet, eftersom den obligatoriska detaljhandelsmarginalen leder till en betydande automatisk ökning av den referensbas mot vilken efterlevnaden av ett prisrelaterat minimikrav mäts.

(18) En viss grad av konvergens av beskattningsnivån skulle bidra till att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor. Beskattningsnivån är en viktig faktor i priset på tobak och tobaksrelaterade produkter, vilket i sin tur påverkar konsumenternas konsumtionsvanor. Bedrägerier och smuggling undergräver de skattebetingade prisnivåerna, i synnerhet på cigaretter och finskuren röktobak för rullning av cigaretter, och gör det därför svårare att nå målen för tobakskontroll och hälsoskyddsmålen.

(19) Mot bakgrund av Portugals särskilda strukturella sociala och ekonomiska situation bör Portugal kunna tillämpa en reducerad punktskattesats för cigaretter som tillverkas av småskaliga producenter och som konsumeras i de mest avlägsna områdena av Azorerna och Madeira.

(20) När det gäller andra produkter än cigaretter bör en harmoniserad skattenivå fastställas för alla produkter som hör till samma grupp av tobaksvaror eller tobaksrelaterade produkter. Det lämpligaste för en fungerande inre marknad är att en gemensam minimipunktskatt fastställs uttryckt som en procentsats eller som ett belopp per kilogram eller för ett visst antal enheter eller som ett belopp per milliliter.

(21) För att fånga upp mångfalden hos de nuvarande formerna av upphettade tobaksvaror, och förutse framtida former, är det lämpligaste för en fungerande inre marknad att en gemensam minimipunktskatt fastställs uttryckt som en procentsats eller som ett belopp per kilogram eller för ett visst antal enheter.

(22) Vad gäller priser och beskattningsnivåer, särskilt för cigaretter – som är den avgjort största kategorin tobaksvaror – samt för finskuren röktobak för rullning av cigaretter, föreligger det fortfarande stora skillnader mellan medlemsstaterna vilka kan hindra den inre marknadens funktion. En viss grad av konvergens mellan de beskattningsnivåer som tillämpas i medlemsstaterna skulle bidra till att minska bedrägerier och smuggling inom unionen.

(23) När det gäller finskuren röktobak för rullning av cigaretter, bör unionens prisrelaterade minimikrav uttryckas så att man erhåller liknande effekter som på området cigaretter, med det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset som referenspunkt.

(24) Minimipunktskatten för finskuren röktobak för rullning av cigaretter bör tillnärmas minimipunktskatten för cigaretter, så att den konkurrens som föreligger mellan de båda produkterna, vilken återspeglas i de iakttagna konsumtionsmönstren, samt det faktum att de har lika stora skadliga egenskaper beaktas i högre grad. På samma sätt bör minimipunktskatterna för cigarrer och cigariller och annan röktobak höjas för att minska klyftan mellan dem och punktskattesatsen för cigaretter, för att gradvis öka konvergensen mellan produkterna och minimera risken för substitution produkterna emellan. Dessutom bör medlemsstaterna tillåtas att fastställa en annan minimipunktskatt för cigarrer och cigariller för att ta hänsyn till de särskilda förhållandena på deras marknader.

(25) När det gäller tobak för vattenpipa bör medlemsstaterna tillåtas att fastställa en lägre minimipunktskatt än när det gäller annan röktobak, för att ta hänsyn till särdragen hos marknaden för tobak för vattenpipa.

(26) För att skapa neutrala konkurrensvillkor inom tobakssektorn är det också nödvändigt att fastställa minimiskattenivåerna för tobak för vattenpipa, upphettade tobaksvaror och andra tobaksvaror. Av samma skäl bör minimiskattenivåer också fastställas för tobaksrelaterade produkter som ur ett skattemässigt perspektiv kan betraktas som substitut för tobaksprodukter.

(27) Vätskor till elektroniska cigaretter, oavsett om de innehåller nikotin eller inte, bör omfattas av en minimipunktskatt, i syfte att undvika ytterligare administrativa bördor och förhindra skatteundandragande genom ”gör-det-själv”-blandningar.

(28) Harmoniseringen av strukturerna för punktskatter måste särskilt leda till att konkurrensen mellan de olika kategorierna av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter som hör till samma grupp inte snedvrids genom skatteuttaget och följaktligen till att medlemsstaternas nationella marknader öppnas.

(29) Med tanke på de olika punktskattesatser som är tillämpliga i medlemsstaterna bör övergångsperioder fastställas för att göra det möjligt för medlemsstaterna att på ett smidigt sätt anpassa sig till nivåerna i fråga om den totala punktskatten, med beaktande av nationella särdrag, och på så sätt begränsa eventuella negativa sidoeffekter.

(30) För att förhindra att råtobak avleds till olaglig tillverkning och förhindra därpå följande skatteundandragande bör råtobak omfattas av en minimipunktskatt. Det är därför nödvändigt att definiera råtobak. En minimiskattesats för råtobak som fastställs till noll står i proportion till målet att bekämpa skatteundandragande och skattebedrägeri och gör att dubbelbeskattning undviks.

(31) Konkurrensen kräver ett system med fri prisbildning för alla grupper av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter. Tillverkare eller deras företrädare eller deras bemyndigade representanter inom unionen bör därför vara fria att bestämma det högsta detaljhandelspriset för varje medlemsstat där produkterna i fråga ska släppas för konsumtion.

(32) Medlemsstaterna bör tillåtas att bevilja undantag från eller återbetala punktskatt för råtobak, vissa typer av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter, beroende på deras användning.

(33) För att bedöma hur detta direktiv fungerar bör kommissionen regelbundet lämna rapporter till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv och i synnerhet granska beskattningsnivån med beaktande av den inre marknadens funktion, folkhälsan, punktskatternas realvärde och differensen mellan de punktskatteintäkter som fastställts och de som faktiskt uppbärs.

(34) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av medlemsstaternas skyldighet att lämna information bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa en förteckning över de statistiska uppgifter som medlemsstaterna bör tillhandahålla för kommissionens rapport om tillämpningen av detta direktiv. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[5].

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(35) Kommissionen bör se över detta direktiv med beaktande av den framtida översynen av direktiv 2014/40/EU (direktivet om tobaksvaror).

(36) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.

(37) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpningsdatumen för de direktiv som anges i del B i bilaga I till direktiv 2011/64/EU.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

SYFTE

Artikel 1

1. Detta direktiv lägger fast allmänna principer för harmoniseringen av strukturen och skattesatserna för den punktskatt som medlemsstaterna lägger på råtobak, tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på tobak för användning i munnen, som avses i del X punkt a i bilaga XV till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

KAPITEL 2

DEFINITIONER

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med *tobaksvaror*

   (a) cigaretter,

   (b) cigarrer och cigariller,

   (c) röktobak, dvs.

      (i) finskuren röktobak för rullning av cigaretter,

      (ii) annan röktobak,

(d) tobak för vattenpipa,

(e) upphettade tobaksvaror,

(f) andra tobaksvaror.

2. I detta direktiv avses med *tobaksrelaterade produkter*

(a) vätskor till elektroniska cigaretter,

(b) nikotinpåsar,

(c) andra nikotinprodukter.

3. I detta direktiv avses med *råtobak* alla former av skördad tobak som inte är tobaksvaror.

4. I detta direktiv avses med *nikotin* alla former av nikotin inklusive syntetisk nikotin och dess analoger.

5. Produkter som inte innehåller någon tobak och som används uteslutande för medicinska ändamål ska inte behandlas som tobaksvaror eller tobaksrelaterade produkter.

6. Trots unionens befintliga bestämmelser ska de definitioner som avses i artiklarna 3 –10 inte påverka valet av system eller nivå för den beskattning som ska gälla för de olika produktgrupper som detta direktiv avser.

Artikel 3

1. I detta direktiv avses med *cigaretter*

   (a) tobaksrullar som går att röka som de är via en förbränningsprocess och som inte är cigarrer eller cigariller,

   (b) tobaksrullar som medelst enkel, icke-industriell hantering kan införas i cigarettpappersrör, eller

   (c) tobaksrullar som medelst enkel, icke-industriell hantering kan rullas in i cigarettpapper.

2. I detta direktiv avses med *tobaksrulle* två cigaretter om tobaksrullen förutom filter eller munstycke är längre än 8 cm men högst 11 cm lång, tre cigaretter om den förutom filter eller munstycke är längre än 11 cm men högst 14 cm lång, osv.

3. Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt omfattas av den definition som fastställs i punkt 1 ska behandlas som cigaretter.

Artikel 4

1. I detta direktiv avses med *cigarrer* eller *cigariller* följande om de kan, med tanke på sina egenskaper och konsumenternas normala förväntningar, rökas som de är via en förbränningsprocess:

   (a) Tobaksrullar med yttre täckblad av naturtobak som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret, men utan några ytterligare skikt som delvis täcker det yttre täckbladet; när det gäller cigarrer med munstycke får de yttre täckbladen inte täcka munstycket.

(b) Tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg, av homogeniserad tobak, som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 g och högst 10 g och omkretsen är minst 34 mm på minst en tredjedel av längden.

2. Produkter som delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt omfattas av den definition som fastställs i punkt 1 ska behandlas som cigarrer eller cigariller.

3. Produkter som omfattas av definitionen i punkt 1 och som har visuella likheter med cigaretter, särskilt ett omslag av papper, ska behandlas som cigaretter.

Artikel 5

1. I detta direktiv avses med *röktobak*

(a) tobak som skurits eller på annat sätt strimlats, tvinnats eller pressats till kakor som går att röka via en förbränningsprocess utan ytterligare industriell beredning,

(b) tobaksavfall som bjuds ut till detaljhandelsförsäljning, som inte omfattas av artiklarna 3.1, 4.1, 6.1 och 7 och som går att röka.

1a. I detta direktiv avses med *tobaksavfall* rester av tobaksblad och biprodukter från bearbetning av tobak eller framställning av tobaksprodukter.

2. I detta direktiv avses med *finskuren röktobak för rullning av cigaretter* röktobak i vilken mer än 25 viktprocent av tobakspartiklarna skurits finare än 1,5 mm.

Medlemsstaterna får även betrakta sådan röktobak där mer än 25 viktprocent av tobakspartiklarna skurits 1,5 mm eller mer och som sålts eller varit avsedd att säljas för rullning av cigaretter såsom *finskuren röktobak för rullning av cigaretter*.

3. Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt omfattas av den definition som fastställs i punkt 1 ska behandlas som röktobak.

Artikel 6

1. I detta direktiv avses med *tobak för vattenpipa* tobak som kan användas i en vattenpipa för att producera ett utsläpp som passerar genom en vätska före inandning av användarna.

2. Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt omfattas av den definition som fastställs i punkt 1 ska behandlas som tobak för vattenpipa.

Artikel 7

1. I detta direktiv avses med *upphettade tobaksvaror* tobak som upphettas eller på annat sätt aktiveras genom kemisk reaktion eller på annat sätt utan förbränning för att producera ett utsläpp som innehåller nikotin eller andra kemikalier, avsedd för inandning av användarna, annan än för inandning via en vattenpipa.

2. Om upphettade tobaksvaror beskattas per enhet i enlighet med artikel 20.1 b ska en enhet av upphettade tobaksvaror i fråga om punktskatt betraktas som två enheter om tobaksinnehållet är högre än 0,45 g men högst 0,75 g, som tre enheter om tobaksinnehållet är högre än 0,75 g men högst 1,05 g osv.

3. Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt omfattas av den definition som fastställs i punkt 1, utom vätskor till elektroniska cigaretter, ska behandlas som upphettade tobaksvaror.

Artikel 7a

Om en medlemsstat, med hänsyn till produktens egenskaper och konsumenternas normala förväntningar, fastställer att en produkt omfattas av definitionen av mer än en produktkategori enligt artiklarna 3–7 i detta direktiv, ska dessa produkter behandlas på följande sätt:

1. Produkter som omfattas av definitionerna av både cigaretter och röktobak ska behandlas som cigaretter.

2. Produkter som omfattas av definitionerna av både cigarrer eller cigariller och röktobak ska behandlas som cigarrer eller cigariller.

3. Produkter som omfattas av definitionerna av både tobak för vattenpipa och röktobak ska behandlas som tobak för vattenpipa.

4. Produkter som omfattas av definitionerna av både upphettade tobaksvaror och cigaretter ska behandlas som upphettade tobaksvaror.

5. Produkter som omfattas av definitionerna av både upphettade tobaksvaror och cigarrer eller cigariller ska behandlas som upphettade tobaksvaror.

6. Produkter som omfattas av definitionerna av både upphettade tobaksvaror och röktobak ska behandlas som upphettade tobaksvaror.

Artikel 8

1. I detta direktiv avses med *andra tobaksvaror* produkter som innehåller tobak och som är beredda och avsedda för mänsklig konsumtion, med undantag av cigaretter, cigarrer och cigariller, röktobak, tobak för vattenpipa och upphettade tobaksvaror.

2. I detta direktiv avses med *produkter som innehåller tobak och som är beredda och avsedda för mänsklig konsumtion* produkter som innehåller tobak och som medelst enkel icke-industriell hantering kan avge nikotin för intag i människokroppen eller underlätta sådant intag.

Artikel 9

1. I detta direktiv avses med *vätskor till elektroniska cigaretter* något av följande:

   (a) Vätskor som innehåller nikotin och som kan användas i elektroniska cigaretter eller liknande förångare eller för att fylla på elektroniska cigaretter eller liknande förångare.

   (b) Vätskor som inte innehåller nikotin och som är avsedda att användas i elektroniska cigaretter eller liknande förångare eller för att fylla på elektroniska cigaretter eller liknande förångare.

2. I detta direktiv avses med *elektronisk cigarett* en produkt som kan användas för konsumtion av ånga, eller en beståndsdel av den produkten, som kan vara avsedd att användas endast en gång eller vara påfyllningsbar eller laddningsbar.

Artikel 10

1. I detta direktiv avses med *nikotinpåsar* produkter som innehåller nikotin avsedda för oralt intag och växtfibrer eller motsvarande substrat, som presenteras i påsportioner eller porösa portioner eller i annat likvärdigt format och som inte innehåller tobak.

2. I detta direktiv avses med *andra nikotinprodukter* produkter för mänsklig konsumtion som innehåller nikotin och inte innehåller tobak och som kan användas för intag av nikotin i människokroppen, andra än nikotinpåsar och vätskor till elektroniska cigaretter.

Artikel 11

I detta direktiv avses med *tillverkare* en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som tillverkar en produkt eller låter konstruera eller tillverka en sådan produkt, och saluför den produkten i eget namn eller under eget varumärke.

KAPITEL 3

BERÄKNING AV PUNKTSKATTEN PÅ TOBAKSVAROR OCH TOBAKSRELATERADE PRODUKTER

Artikel 12

Varje medlemsstat ska säkerställa att det samlade värdet av den särskilda skatten eller den värderelaterade skatten, eller båda, exklusive mervärdesskatten (*den totala punktskatten*) på tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter uppfyller de minimipunktskatter som fastställs i artiklarna 16, 20.2, 22.2 och 22.5.

De minimipunktskatter som är tillämpliga i medlemsstaterna på tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter och som fastställs i artiklarna 16, 20.2, 22.2 och 22.5 ska justeras vart tredje år i enlighet med artiklarna 12a och 12b.

Artikel 12a

1. Från och med den 1 januari 2035 får den unionsskattesats som används för att fastställa minimipunktskatten för en produkt i enlighet med artiklarna 16, 20.2, 22.2 och 22.5 justeras, i enlighet med punkt 2a, genom att basbeloppet i euro ökas eller minskas med den procentuella förändringen av det samlade årliga unionsgenomsnittet för det harmoniserade konsumentprisindex (HIKP) som offentliggörs av Eurostat och som uppmätts under de tre kalenderår som omedelbart föregår det föregående året.

2. För beräkningen av justeringen av den unionsskattesats som fastställs i punkt 1 ska följande formel gälla, under antagandet att *y* är det första året då den justerade satsen ska tillämpas:

$$Unionens\ skattesats_y = \left[\frac{\mathrm{HIKP}_{y-2}}{\mathrm{HIKP}_{y-5}}\right] \times Unionens\ skattesats_{y-3}$$

2a. Beslutet att justera unionsskattesatsen ska fattas av rådet genom en genomförandeakt som ska antas enhälligt på förslag av kommissionen. Kommissionen ska lägga fram ett första förslag senast den 1 januari 2034 för att säkerställa tillämpning från och med den 1 januari 2035, och ska därefter lägga fram ytterligare förslag vart tredje år. När rådet beslutar huruvida det ska anta ett beslut om justering av unionsskattesatsen ska det ta hänsyn till den övergripande ekonomiska utvecklingen och behovet av punktskatter för att avskräcka från konsumtion av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter.

Artikel 12b

1. Från och med den 1 juli 2028 ska den del av minimiskattesatsen uttryckt som ett belopp antingen per kilogram, per milliliter eller per ett visst antal enheter som är tillämplig i en medlemsstat vara

   (a) summan av en tredjedel av unionens skattesats för motsvarande kategori multiplicerat med prisnivåindex dividerat med hundra plus två tredjedelar av unionens skattesats för motsvarande kategori; i detta direktiv avses med prisnivåindex det index som offentliggörs av Eurostat och som uttrycker prisnivån i en viss medlemsstat för faktisk individuell konsumtion i förhållande till det vägda unionsgenomsnittet; medlemsstaterna ska använda prisnivåindexet för det år som omedelbart föregår det föregående året; eller

   (b) summan av unionens skattesats och unionens skattesats för motsvarande kategori multiplicerat med 3 %; vid tillämpningen av denna formel ska unionens skattesats justeras i enlighet med artikel 12a.

2. För beräkning av den justering som avses i punkt 1 a ska medlemsstaterna använda följande formel, under antagandet att *y* är det första året då den justerade satsen ska tillämpas:

$$\begin{aligned} &\textit{Medlemsstatens lägsta tillämpliga sats} \\ &= \left(\frac{1}{3} \times \textit{Unionens skattesats}_{\boldsymbol{y}} \times \frac{\textit{Medlemsstatens prisnivåindex}_{\,y-2}}{100}\right) \\ &+ \left(\frac{2}{3} \times \textit{Unionens skattesats}_{\boldsymbol{y}}\right) \end{aligned}$$

2a. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sitt val att justera minimiskattesatserna i enlighet med punkt 1 a eller 1 b minst 4 månader före antagandet.

2b. Det val som medlemsstaterna gör i enlighet med punkt 1 ska gälla för varje påföljande treårig justering, såvida inte medlemsstaten informerar kommissionen om något annat minst fyra månader före antagandet.

3. Genom undantag från artikel 12 ska de minimipunktskatter som är tillämpliga i medlemsstaterna på tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter justeras i enlighet med den här artikeln under de övergångsperioder som anges i artikel 16.3–16.6, artikel 20.4 och 20.5, artikel 22.3 och 22.4 samt artikel 22.6 och 22.7.

4. Genom undantag från artikel 12 ska de minimipunktskatter som är tillämpliga i medlemsstaterna på cigaretter justeras i enlighet med den här artikeln under de övergångsperioder som anges i artikel 16a.

Artikel 12c

1. Från och med den 1 juli 2028 ska varje medlemsstat säkerställa att den totala punktskatten på tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter uppfyller de minimiskattenivåer som anges i artikel 16, artikel 20.2 samt artikel 22.2 och 22.5, justerat i enlighet med artikel 12b.

2. Från och med den 1 januari 2035, och därefter vart tredje år, ska varje medlemsstat säkerställa att den totala punktskatten på tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter uppfyller de minimiskattenivåer som anges i artikel 16, artikel 20.2 samt artikel 22.2 och 22.5, justerat först i enlighet med artikel 12a och sedan i enlighet med artikel 12b.

KAPITEL 4

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ CIGARETTER

Artikel 13

1. Cigaretter som är tillverkade inom unionen och sådana som är importerade från tredjeland ska underkastas en värderelaterad punktskatt, som beräknas på det högsta detaljhandelspriset inklusive tull, samt en särskild punktskatt, som beräknas per produktenhet.

   Medlemsstaterna får undanta tullar från beräkningsunderlaget för den värderelaterade punktskatten på cigaretter.

2. Skattesatsen för den värderelaterade punktskatten liksom beloppet av den särskilda punktskatten ska vara lika för alla cigaretter.

3. I sista etappen av strukturharmoniseringen ska alla medlemsstater beträffande cigaretter ha fastställt samma relationstal mellan den särskilda punktskatten och summan av den värderelaterade punktskatten och omsättningsskatten, så att skillnader i detaljhandelspriserna rättvist återspeglar skillnader i tillverkarnas leveranspriser.

4. Medlemsstaterna får ta ut en minimipunktskatt på cigaretter under förutsättning att beskattningens blandade struktur och intervallet för den särskilda komponenten i punktskatten som avses i artikel 14 respekteras.

Artikel 14

1. Den procentuella andelen av den särskilda komponenten i punktskatten av beloppet av den totala skattebelastning på cigaretter ska fastställas med hänvisning till det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

2. Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset ska beräknas med hänvisning till det totala värdet av alla cigaretter som frisläpps för konsumtion, på grundval av detaljhandelspriset inklusive alla skatter, dividerat med den totala kvantitet cigaretter som frisläpps för konsumtion. Det ska bestämmas senast den 1 mars varje år på grundval av uppgifter om alla sådana frisläppande för konsumtion under det föregående kalenderåret.

3. Den särskilda komponenten i punktskatten på cigaretter får inte vara lägre än 7,5 % och inte vara högre än 76,5 % av beloppet av den totala skattebelastning som uppkommer genom ackumulering av följande:

   (a) Särskild punktskatt.

   (b) Den värderelaterade punktskatt och mervärdesskatt som tas ut på det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

4. När det i en medlemsstat sker en förändring av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på cigaretter och denna förändring leder till att punktskattens särskilda komponent, uttryckt som en procentuell andel av den totala skattebelastningen, sjunker under procentsatsen 7,5 %, eller når över procentsatsen 76,5 % av den totala skattebelastningen, får medlemsstaten skjuta upp justeringen av den särskilda punktskatten till den 1 januari det andra året som följer på det år under vilket förändringen inträffade.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna ska tillämpa minimipunktskatter på cigaretter i enlighet med de regler som anges i artiklarna 13–17.

2. Punkt 1 ska tillämpas på de skatter som i överensstämmelse med artiklarna 13–17 tas ut på cigaretter och som omfattar

   (a) en särskild punktskatt per varuenhet,

   (b) en värderelaterad punktskatt beräknad på grundval av det högsta detaljhandelspriset, och

   (c) en mervärdesskatt som är proportionell mot detaljhandelspriset.

Artikel 16

1. Den totala punktskatten på cigaretter ska utgöra minst 60 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för de cigaretter som frisläpps för konsumtion. Denna totala punktskatt ska uppgå till minst unionens skattesats 200 EUR per 1 000 cigaretter, justerat i enlighet med artikel 12, oavsett det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

2. De medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst unionens skattesats 255 EUR per 1 000 cigaretter, justerat i enlighet med artikel 12, på grundval av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset behöver inte uppfylla det krav på en total punktskatt på 60 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för de cigaretter som frisläpps för konsumtion som fastställs i punkt 1.

3. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna från och med den 1 juli 2028 till och med den 31 december 2029 säkerställa att punktskattesatserna är minst 140 EUR per 1 000 enheter inklusive alla skatter för cigaretter.

4. Genom undantag från punkt 2 behöver de medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst unionens skattesats 177 EUR per 1 000 cigaretter på grundval av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset från och med den 1 juli 2028 till och med den 31 december 2029 inte uppfylla det krav på en total punktskatt på 60 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för de cigaretter som frisläpps för konsumtion som fastställs i punkt 1.

5. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2031 säkerställa att punktskattesatserna är minst 170 EUR per 1 000 enheter inklusive alla skatter för cigaretter.

6. Genom undantag från punkt 2 behöver de medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst unionens skattesats 215 EUR per 1 000 cigaretter på grundval av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2031 inte uppfylla det krav på en total punktskatt på 60 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för de cigaretter som frisläpps för konsumtion som fastställs i punkt 1.

7. Genom undantag från punkt 2 behöver Ungern inte uppfylla det krav på en total punktskatt på 60 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för de cigaretter som frisläpps för konsumtion som fastställs i punkt 1, förutsatt att Ungern tar ut en punktskatt på minst unionens skattesats 230 EUR per 1 000 cigaretter, justerat i enlighet med artikel 12.

   Detta undantag ska tillämpas från och med den 1 januari 2032 under förutsättning att den obligatoriska detaljhandelsmarginal som är kopplad till detaljhandelspriset utgör minst 13 % av detaljhandelspriset för cigaretter.

Artikel 16a

1. Genom undantag från artikel 16 får sådana medlemsstater som skulle behöva höja sina nationella punktskattesatser för cigaretter med mer än 2,35 % i genomsnitt per år från och med den 1 januari 2025 för att följa bestämmelserna i artikel 16.1 och 16.2 besluta att förlänga den tidsperiod som anges i artikel 16.3 och 16.4 till och med den 31 december 2031 och skjuta upp och förlänga den tidsperiod som anges i artikel 16.5 och 16.6 från och med den 1 januari 2032 till och med den 31 december 2035.

2. Medlemsstater som beslutar att skjuta upp eller förlänga tidsfrister i enlighet med punkt 1 ska underrätta kommissionen i förväg.

3. Från och med den 1 januari 2036 ska de medlemsstater som utnyttjar undantaget i punkt 1 säkerställa att den tillämpade minimiskattesatsen överensstämmer med kraven i artikel 16, efter justeringarna i enlighet med artiklarna 12, 12a och 12b.

Artikel 17

1. När det i en medlemsstat sker en förändring av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på cigaretter och denna förändring leder till att den totala punktskatten sjunker under de nivåer som fastställts i artikel 16.1 första meningen, får medlemsstaten skjuta upp justeringen av skatten till den 1 januari det andra året som följer på det år under vilket förändringen inträffade.

2. När en medlemsstat höjer den mervärdesskattesats som är tillämplig på cigaretter, får denna medlemsstat reducera den totala punktskatten upp till ett belopp som, uttryckt i en procentuell andel av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, motsvarar höjningen av mervärdesskatten, också uttryckt som en procentuell andel av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, även om denna justering medför att den totala punktskatten sjunker under den nivå, uttryckt som en procentuell andel av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, som fastställts i första meningen i artikel 16.1.

Medlemsstaten ska dock åter höja skatten, så att den når upp åtminstone till dessa nivåer senast den 1 januari det andra året som följer på det år under vilket sänkningen gjordes.

Artikel 18

Portugal får tillämpa en reducerad skattesats som är upp till 50 % lägre än den som fastställs i artikel 16 på cigaretter som förbrukas i de mest avlägsna områdena av Azorerna och Madeira och är tillverkade av småskaliga tillverkare vars årsproduktion var för sig inte överstiger 500 ton.

KAPITEL 5

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ ANDRA TOBAKSVAROR ÄN CIGARETTER

Artikel 19

Andra tobaksvaror än cigaretter som produceras inom unionen eller importeras från tredjeland ska i varje medlemsstat underkastas en minimipunktskatt enligt artikel 20.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna ska tillämpa en punktskatt på andra tobaksvaror än cigaretter, och den får vara antingen

   (a) en värdeskatt, beräknad på grundval av det högsta detaljhandelspriset för varje produkt, som fritt bestäms av inom unionen etablerade tillverkare och av importörer från tredjeland i enlighet med artikel 24, eller

(b) en särskild skatt uttryckt som ett belopp per kilogram eller när det gäller cigarrer och cigariller och upphettade tobaksvaror, alternativt för ett visst antal enheter, eller

(c) en kombinerad skatt, som innehåller en värdedel och en särskild del.

Medlemsstaterna får fastställa ett minimibelopp för punktskatten i de fall då punktskatten är antingen en värderelaterad skatt eller en kombinerad skatt.

2. Den sammanlagda punktskatten uttryckt som en procentsats, ett belopp per kilogram eller ett belopp per ett visst antal enheter ska åtminstone motsvara de skattesatser eller minimibelopp som fastställts för

a)	cigarrer och cigariller	:	30 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 80 EUR per 1000 enheter eller per kilogram, justerat i enlighet med artikel 12,
b)	röktobak, dvs.		
i)	finskuren röktobak för rullning av cigaretter:	:	60 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för finskuren röktobak för rullning av cigaretter som frisläpps för konsumtion eller unionens skattesats 180 EUR per kilogram, justerat i enlighet med artikel 12,
ii)	annan röktobak	:	50 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 143 EUR per kilogram, justerat i enlighet med artikel 12.

c)	tobak för vattenpipa	:	50 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 107 EUR per kilogram, justerat i enlighet med artikel 12.
d)	upphettad tobak	:	55 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 240 EUR per kilogram eller unionens skattesats 80 EUR per 1 000 enheter, justerat i enlighet med artikel 12,
e)	andra tobaksvaror	:	50 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 143 EUR per kilogram, justerat i enlighet med artikel 12.

Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset ska beräknas med hänvisning till det totala värdet av finskuren röktobak för rullning av cigaretter vilken frisläpps för konsumtion, på grundval av detaljhandelspriset inklusive alla skatter, dividerat med den totala kvantitet finskuren tobak för rullning av cigaretter vilken frisläpps för konsumtion. Det ska bestämmas senast den 1 mars varje år på grundval av uppgifter om alla sådana frisläppande för konsumtion under det föregående kalenderåret.

3. De skattesatser eller belopp som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas på alla produkter som hör till den berörda gruppen av tobaksvaror, utan åtskillnad inom varje grupp med hänsyn till kvalitet, presentation, varornas ursprung, använt material, de berörda företagens egenskaper eller något annat kriterium.

3a. Genom undantag från punkt 3 får medlemsstaterna, när det gäller cigarrer och cigariller, fastställa ett annat minimibelopp för punktskatten för cigarrer eller cigariller när en punktskatt är antingen en värderelaterad skatt eller en kombinerad skatt.

4. Genom undantag från punkt 2 ska medlemsstaterna från och med den 1 juli 2028 till och med den 31 december 2029 säkerställa att punktskattesatserna är minst

(i) 5 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 12 EUR per 1 000 enheter eller per kilogram för cigarrer och cigariller,

(ii) 50 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 120 EUR per kilogram för finskuren röktobak för rullning av cigaretter,

(iii) 20 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 22 EUR per kilogram för annan röktobak,

(iv) 20 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 22 EUR per kilogram för tobak för vattenpipa,

(v) 45 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 60 EUR per 1 000 enheter eller 180 EUR per kilogram för upphettade tobaksvaror, och

(vi) 0 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 0 EUR per kilogram för andra tobaksvaror.

5. Genom undantag från punkt 2 ska medlemsstaterna från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2031 säkerställa att punktskattesatserna är minst

(i) 20 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 50 EUR per 1 000 enheter eller per kilogram för cigarrer och cigariller,

(ii) 55 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 160 EUR per kilogram för finskuren röktobak för rullning av cigaretter,

(iii) 25 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 71,5 EUR per kilogram för annan röktobak,

(iv) 25 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 54 EUR per kilogram för tobak för vattenpipa,

(v) 50 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 70 EUR per 1 000 enheter eller 210 EUR per kilogram för upphettade tobaksvaror, och

(vi) 25 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 71,5 EUR per kilogram för andra tobaksvaror.

Artikel 20a

1. Varje medlemsstat som omfattas av artikel 16a får besluta att förlänga den tidsfrist som anges i artikel 20.4 ii fram till och med den 31 december 2031 och skjuta upp och förlänga den tidsfrist som anges i artikel 20.5 ii till från och med den 1 januari 2032 fram till och med den 31 december 2035.

2. Medlemsstater som beslutar att skjuta upp eller förlänga tidsfrister i enlighet med punkt 1 ska underrätta kommissionen i förväg.

3. Från och med den 1 januari 2036 ska medlemsstater som utnyttjar undantaget i punkt 1 säkerställa att den tillämpade minimiskattesatsen överensstämmer med kraven i artikel 20, efter justeringarna i enlighet med artiklarna 12, 12a och 12b.

KAPITEL 6

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ TOBAKSRELATERADE PRODUKTER

Artikel 21

Följande grupper av tobaksrelaterade produkter som produceras inom unionen eller importeras från tredjeland ska i varje medlemsstat underkastas en minimipunktskatt enligt artikel 22:

(a) vätskor till elektroniska cigaretter,

(b) nikotinpåsar,

(c) andra nikotinprodukter.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna ska tillämpa en punktskatt på tobaksrelaterade produkter, som får vara en av följande:

   (a) En värdeskatt, beräknad på grundval av det högsta detaljhandelspriset för varje produkt, som fritt bestäms av inom unionen etablerade tillverkare och av importörer från tredjeland i enlighet med artikel 24.

   (b) För vätskor till elektroniska cigaretter, en särskild skatt uttryckt som ett belopp per milliliter.

(c) För nikotinpåsar och andra nikotinprodukter, en särskild skatt uttryckt som ett belopp per kilogram.

(d) En kombination av leden a och b eller leden a och c, en kombinerad skatt som innehåller en värdedel och en särskild del.

Medlemsstaterna får fastställa ett minimibelopp för punktskatten om punktskatten är en värderelaterad skatt eller en kombinerad skatt.

2. Den totala punktskatten på vätskor till elektroniska cigaretter, oavsett om de innehåller nikotin eller inte, ska åtminstone motsvara de skattesatser eller minimibelopp som fastställs för

(a) vätskor som inte innehåller nikotin: 30 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 0,36 EUR per milliliter, justerat i enlighet med artikel 12,

(b) vätskor som innehåller nikotin: 30 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 0,36 EUR per milliliter, justerat i enlighet med artikel 12.

3. Genom undantag från punkt 2 ska medlemsstaterna från och med den 1 juli 2028 till och med den 31 december 2029 säkerställa att punktskattesatserna är minst 20 % av detaljhandelspriset inklusive alla skatter eller unionens skattesats 0,20 EUR per milliliter.

4. Genom undantag från punkt 2 ska medlemsstaterna från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2031 säkerställa att punktskattesatserna är minst 20 % av detaljhandelspriset inklusive alla skatter eller unionens skattesats 0,25 EUR per milliliter.

5. Den totala punktskatten på nikotinpåsar och andra nikotinprodukter ska åtminstone motsvara de skattesatser eller minimibelopp som fastställs för

(a) nikotinpåsar: 50 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 50 EUR per kilogram, justerat i enlighet med artikel 12.

(b) andra nikotinprodukter: 50 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 80 EUR per kilogram, justerat i enlighet med artikel 12.

6. Genom undantag från punkt 5 ska medlemsstaterna från och med den 1 juli 2028 till och med den 31 december 2029 säkerställa att punktskattesatserna är minst

(a) nikotinpåsar: 10 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 30 EUR per kilogram,

(b) andra nikotinprodukter: 10 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 30 EUR per kilogram.

7. Genom undantag från punkt 5 ska medlemsstaterna från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2031 säkerställa att punktskattesatserna är minst

(a) nikotinpåsar: 25 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 40 EUR per kilogram,

(b) andra nikotinprodukter: 25 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller unionens skattesats 50 EUR per kilogram.

8. De skattesatser eller belopp som avses i punkterna 1–7 ska tillämpas på alla produkter som hör till den berörda gruppen av tobaksrelaterade produkter, utan åtskillnad inom varje grupp med hänsyn till kvalitet, presentation, varornas ursprung, använt material, de berörda företagens egenskaper eller något annat kriterium.

KAPITEL 7

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ RÅTOBAK

Artikel 23

Råtobak som odlas inom unionen eller importeras från tredjeland ska i varje medlemsstat underkastas en minimipunktskatt på 0 EUR per kilogram.

KAPITEL 8

BESTÄMMANDE AV DET HÖGSTA DETALJHANDELSPRISET FÖR TOBAKSVAROR OCH TOBAKSRELATERADE PRODUKTER

Artikel 24

1. Tillverkare eller, i förekommande fall, deras företrädare eller bemyndigade representanter inom unionen samt importörer av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter från tredjeland ska vara fria att bestämma det högsta detaljhandelspriset för var och en av sina produkter för varje medlemsstat där produkterna i fråga ska släppas för konsumtion.

   Bestämmelsen i första stycket får emellertid inte hindra tillämpningen av nationell lagstiftning om övervakning av prisnivåer eller efterlevnaden av påbjudna priser, förutsatt att denna är förenlig med unionslagstiftningen.

2. I syfte att underlätta uttaxeringen av punktskatten får dock medlemsstaterna fastställa en skala av detaljhandelspriser för varje grupp av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter, på villkor att varje skala har tillräckligt omfång och är tillräckligt varierad för att motsvara den faktiska produktvariationen som har sitt ursprung inom unionen.

Varje skala ska vara giltig för alla produkter som hör till den grupp av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter som den avser, utan åtskillnad på grundval av kvalitet, presentation, produkters eller använda ämnens ursprung, företags kännetecken eller något annat kriterium.

KAPITEL 9

UPPBÖRD AV PUNKTSKATT, UNDANTAG OCH ÅTERBETALNINGAR

Artikel 25

1. Medlemsstater som tar ut punktskatten med hjälp av skattemärken måste göra dessa tillgängliga för tillverkare och affärsidkare i de andra medlemsstaterna. Om medlemsstaterna tar ut punktskatten på något annat sätt ska de säkerställa att inget hinder, varken administrativt eller tekniskt, för den skull påverkar handeln medlemsstaterna emellan.

2. Importörer och unionstillverkare av tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter ska underkastas den ordning som avses i punkt 1 vad avser bestämmelser för uttag och erläggande av punktskatten.

Artikel 26

1. I de fall då medlemsstaterna tillämpar punktskatt på råtobak ska de återbetala ett punktskattebelopp som har betalats för råtobak som används för att producera tobaksvaror.

   Medlemsstaterna ska bestämma de villkor och formaliteter som ska gälla för återbetalningen.

2. Följande tobaksvaror får undantas från punktskatt eller punktskatt som erlagts för dem får återbetalas:

   (a) Denaturerade tobaksvaror som används för industriella ändamål eller trädgårdsändamål.

   (b) Tobaksvaror, tobaksrelaterade produkter och råtobak som förstörs under myndighets tillsyn.

   (c) Tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter som uteslutande är avsedda för vetenskapliga försök eller för prov rörande varornas kvalitet.

   (d) Tobaksvaror och tobaksrelaterade produkter som vidarebearbetas av producenten.

   Medlemsstaterna ska bestämma de villkor och formaliteter som ska gälla för dessa undantag eller återbetalningar.

KAPITEL 10

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27

1. Kommissionen ska en gång om året offentliggöra det värde av euron i nationella valutor som ska tillämpas på de totala punktskattebeloppen.

   De växelkurser som ska användas ska beräknas som den genomsnittliga växelkursen för bankdagarna mellan den 1 januari och den 30 juni. Dessa genomsnittliga växelkurser ska offentliggöras av Europeiska kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* och ska gälla från och med den 1 januari följande kalenderår.

2. Medlemsstaterna får bibehålla de punktskattebelopp som är i kraft vid tiden för den årliga justering som föreskrivs i punkt 1, om omvandlingen av punktskattebeloppen uttryckta i euro skulle leda till en ökning av punktskatten uttryckt i nationell valuta med mindre än 5 % eller mindre än 5 EUR, varvid det lägsta beloppet ska räknas.

Artikel 28

1. Senast den 31 december 2032 och därefter vart femte år ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tillämpningen av detta direktiv.

   I kommissionens rapport ska skattenivåer undersökas med beaktande av en väl fungerande inre marknad, folkhälsan, punktskatternas realvärde, effekten av tillämpning av harmoniserade krav på förflyttning och kontroll när råtobak inkluderas i EMCS för att motverka olaglig handel och de bredare målen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Rapporten ska innehålla en bedömning av tillämpningen och effekterna av bestämmelserna om råtobak när det gäller skatteundandragande och skattebedrägeri.

Medlemsstaterna ska på begäran förse kommissionen med tillgänglig information som behövs för utarbetandet av rapporten, inbegripet de statistiska uppgifter som behövs till stöd för en bedömning av omfattningen av förlorade punktskatteintäkter varje år på deras territorium på grund av bristande efterlevnad.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska framför allt grunda sig på information som lämnas av medlemsstaterna.

3. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål se över detta direktiv med beaktande av den framtida översynen av direktiv 2014/40/EU (direktivet om tobaksvaror).

Artikel 29

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för punktskatter som inrättats genom artikel 52.1 i direktiv (EU) 2020/262. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

[Artikel 30 ska utgå]

Artikel 31

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2028 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1, artikel 2.1 d, e och f, artikel 2.2–2.6, artikel 4.1 a, artikel 4.3, artiklarna 6–12, artiklarna 16 och 17, artikel 20.1 b, artikel 20.2, 20.4 och 20.5, artiklarna 21–24, artikel 25.2, artikel 26 och artikel 28.1. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2028.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 32

Direktiv 2011/64/EU ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 juli 2028, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpningsdatumen för de direktiv som anges i del B i bilaga I till direktiv 2011/64/EU.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till detta direktiv och läsas enligt jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 33

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 2.1 a–c, artikel 3, artikel 4.1 b, artikel 4.2, artikel 5, artiklarna 13, 14, 15 och 17, artikel 19, artikel 20.1 a och c, artikel 20.3, artikel 25.1, artikel 27 och artikel 28.2 ska tillämpas från och med den 1 juli 2028.

Artikel 34

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande